

resultaterne heraf samt vandforsyningens reaktion på eventuelle fund. Ministeren vil herunder fastsætte regler om, hvorledes oplysningerne skal offentliggøres, og hvor tit dette skal ske.

Til nr. 4

Allerede i dag indberettes oplysninger om medlemsstaternes drikkevandskvalitet til Europa-Kommissionen. Dette fremgår af Rådets Direktiv 91/692/EØF om standardisering og rationalisering af rapporterne om gennemførelse af en række miljødirektiver (EF-Tidende L 377 af 31. december 1991). Indberetningspligten fremgår nu også af det nye drikkevandsdirektiv. I det nye drikkevandsdirektiv er fastsat en særskilt regel, hvorefter medlemsstaterne hvert tredje år skal udarbejde en rapport om drikkevandets kvalitet med henblik på at informere forbrugerne. Disse rapporter skal herudover fremsendes til kommissionen. De første rapporter skal dække årene 2002, 2003 og 2004. For at sikre opfyldelsen af denne rapporteringspligt foreslås det, at ministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om, hvem der skal indberette, herunder form og frister for indberetningen. I dag indberetter amtsrådet en række oplysninger til Miljøstyrelsen. Det er de oplysninger, amtsrådet modtager fra kommunalbestyrelserne og laboratorier om indvindingsmængde fra vandforsyningsanlæg og kvaliteten af vand fra vandforsyningsanlægget. Der er ikke tilsigtet nogen ændring heri. Som noget nyt foreslås det imidlertid, at ministeren kan fastsætte frister for indberetningen, samt bestemme at indberetningen skal ske elektronisk.

Til nr. 5

Ophævelsen er en konsekvens af, at der i 1997 inden for miljølovgivningen blev fastsat fællesregler for kvalitetskrav til miljømålinger ved bekendtgørelse om kvalitetskrav til miljømålinger udført af akkrediterede laboratorier, certificerede personer m.v. (Miljø- og Energiministeriets bekendtgørelse nr. 637 af 30. juni 1997).

Til nr. 6

Kommunalbestyrelserne har tilsynet med, at lovens bestemmelser overholdes. I forbindelse med tilsynet med overholdelse af kvalitetskravene har kommunalbestyrelsen efter loven en række muligheder for at gribe ind ved konstaterede overskridelser. Det nye drikkevandsdirektiv indeholder mere præcise krav til myndighedernes reaktion i tilfælde af problemer med drikkevandets kvalitet. Ændringerne i § 62 afspejler dette.

Bestemmelsen er opbygget således, at stk. 1 indeholder regler om kommunalbestyrelsens adgang til at give påbud. I stk. 2-4 præciseres de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen har pligt til at træffe afgørelser om foranstaltninger, således at stk. 2 indeholder pligt ved overskridelse af kvalitetskravene i vandforsyningsanlæg og stk. 3-4 indeholder pligt i tilfælde af sundhedsfare eller ved risiko herfor. Stk. 5 omhandler pligt til at inddrage embedslægeinstitutionen, stk. 6-8 omhandler informations- og underrettningsforpligtelser og endelig indeholder stk. 9 en kompetenceregulering.

I bestemmelsen anvendes begreberne vandforsyningsanlæg og vandforsyningssystemer til at afgrænse bestemmelseernes anvendelsesområde. Ved vandforsyningsanlæg forstås indvindingsanlæg med tilhørende hoved-, forsynings- og stikledninger samt tilhørende pumper. Ved vandforsyningssystem forstås vandforsyningsanlæg med tillæg af jordledninger på privat grund og vandinstallationer.

Det foreslåede stk. 1 indeholder en beskrivelse af, hvilke påbud kommunalbestyrelsen kan udstede for at forbedre drikkevandets kvalitet. Såfremt kommunalbestyrelsen skønner det nødvendigt, kan den udstede et påbud om at gennemføre forbedrende foranstaltninger. Påbud kan således gives til vandforsyningen, herunder ejere af brønde og borer samt ejere af vandinstallationer og forbrugere af vandet. Forslagets nye påbudsbestemmelse er således en videreførelse af den nugældende regel og tilsigter ikke nogen ændring på området for så vidt angår kommunalbestyrelsens mulighed for at gribe ind ved påbud i tilfælde af konstaterede overskridelser af kvalitetskravene eller ved sundhedsfare eller risiko herfor. Man vil således også fortsat kunne påbyde sikkerhedsforanstaltninger hos forbrugerne.

Det foreslåede stk. 2 præciserer, at myndighederne i de tilfælde, der er omfattet af det nye drikkevandsdirektiv, ved deres tilsyn både har pligt til at søge årsagen til overskridelser af kvalitetskrav og til at iværksætte de nødvendige foranstaltninger for at genoprette drikkevandskvaliteten. Kvaliteten kan eksempelvis genoprettes ved at der etableres en ny boring, etableres avanceret vandbehandling, etableres tilslutning til andet vandværk eller andre tiltag, der kan afhjælpe situationen. I tilfælde, hvor kvaliteten ikke umiddelbart kan forbedres, må der træffes midlertidige foranstaltninger til levering af vand, der opfylder kravene, medmindre der kan meddeles dispensation til overskridelse af kvalitetskravene, indtil de mere langsigtede foranstaltninger får virkning. I bekendtgørelsen, hvor kvalitetskravene bliver fastsat, vil der i overensstemmelse med direktivets bestemmelser herom blive fast-